

DOBRODOŠLI U „JA TE VIDIM“ („I-C-U“)

Deo prvi: Skidanje površine: Šamanski pristup i perspektiva za pojačanje fizičkog dobrostanja, mentalne jasnoće i emocionalnog balansa.

Ovaj članak je napisan da podeli mudru energetsku praksu sa vama koju sam primenio unutar mojeg vlastitog iskustva. Delim ga zbog toga što su posledice momentalne, duboke i oslobađajuće. On je jednostavan i kao sve autentične prakse emocionalnog tela to je “ne-činjenje”. Primeniti ga, što je nenaporno kao i jednostavno, zahteva samo svesnost. Za samo nekoliko dana od primene momentalni pomaci su primetljivi a kad se rukuje dosledno nekoliko sedmica, duboke transformacije su inicirane. Zove se, „Ja te vidim“ (“I-C-U”).

Prije nego ga otkrijem, potrebno ga je podupreti činjenicama da bi stvorili neophodan kontekst…

Postoji “stvar” koja se dešava svima nama, koja je postala deo našeg života, koja nas ponekad dovodi do ludila. Često započinje sa naizgled spoljnim okidačem. Drugi put, to izgleda da dolazi na nas, da uđe u naše polje iskustva, iz vedra neba. Obično se uvuče u naše iskustvo kao “odgovarajući misaoni obrazac (šema)” koji nas navodi da uđemo u reaktivno ponašanje. Ovi misaoni obrasci uvek zveče u rezonanci sa samovažnošću (“objektivnošću” ili osećanjem “samo-pravednosti”, op.prev.). Ponavlja se opet i opet u našem mentalnom telu dok, hipnotizirani, mi počinjemo da delujemo po njemu. Do trenutka kad mi preduzimamo akciju to provocira da se osećamo opravdani, ubeđeni i strasni da “smo mi u pravu što činimo to”. Ovaj hipnotička misaona-struja je snažno ubedljiva. Postavlja ispred nas veo kao za preporučeno reaktivno ponašanje. Kako bilo, kad mi uđemo u navedenu reaktivnost, mi neminovno želimo da nisamo ušli. Emocionalni fiks koji smo dobili od našeg reaktivnog ponašanja, pored toga što nam je dao lažno dizanje, neizbežno nas skida sa staze i ostavalja nas donekle u osjećanju zbunjenosti, kao da smo izlazili iz stanja transa. Kad mi ipak shvatimo šta smo učinili, kroz okolnosti koje smo postavili u pokret kroz našu samovažnost, ne osećamo se uopšte udobno. Naše rekativno ponašanje “zakuva i uskomeša okolinu”; ono stalno izaziva ostale u nepoželjne emocionalne uznemirenosti. Tako, kad se ova rezonanaca “uznemiravanja ostalih” proširi, mi shvatamo da smo delovali kao da smo “začarani”.

Vi znate tačno na šta se to odnosi, zar ne? Znate jer se to često dešava vama. Dešava se često da je ovo iskustvo postalo deo onoga što doživljavate da ste. Identifikovo si se sa time. Ipak, to nisi ti. Ovaj članak sadrži jednostavnu praksu koja iskustveno dokazuje ovo tebi. Takođe ono te osposobljuje da oslobodiš sebe od ove smetnje. Sve je u redu sa tobom, ali je tu “energetska slepa tačka” u tvojoj svesti koja te ostavlja ranjivim za nešto. Namera ovog članka

je da tebe snabde sa alatom koji te osposobljuje da integrišeš ovu smetnju.

Ukoliko se pročitali ili ušli u PROCES PRISUTNOSTI, ili pročitali bilo koje moje članke povezane sa ovom procedurom bićete upoznati sa mehanizmom "emocionalnog utiskivanja" i kako drugi, kroz spoljnu refleksiju, okidaju unutrašnju svest ovog utiskivanja kroz uznemiravanje ili "postavljanje". Ovo mi zovemo iskustvo "glasnika". S toga možete pretpostaviti da energetsko iskustvo koje sam opisao, koje vodi u vredno žaljenja reaktivno ponašanje je isto kao i "iskustvo glasnika". Ono je srodno ali nije isto. To je još uvek "postavljeno", to se još uvek odnosi na naš "emocionalni otisak", ali je suptilnije nego ono.

Ovo iskustvo je aktivirano u emocionalno-vođeno reaktivno ponašanje kroz hipnotičku, ponavljajuću misaonu-formu je susret sa parazitskim, energetskim, entitetom. Razlika između "glasnika" i "parazita" je u sledećem:

Glasnik reflektuje naše neizlečene emocionalne rane nazad ka nama tako da mi imamo mogućnost da ih integrišemo, dok se parazit nepošteno moli nad njima kao sredstvu da manipuliše stanje našeg emocionalnog polja.

Da, znam, ovo može da zvuči malo jezivo, ali u većini slučajeva nije jezivije nego prisustvo buva na psu. Kao i životinja koja ima dugo parazite, mi ne vidimo energetske parazite u našem polju; mi možemo u početku "videti" njih posmatrajući uticaj njihovog prisustva. I dok ih ne vidimo, mi ostajemo nesvesni snabdevači njihove hrane.

Ulazak parazita bilo koje prirode umanjuje fizičko zdravlje i dobrobit, slabi naše mentane procese i debalansira našu emotivno stanje. Svi mi smo živeli kao domaćini energetskim parazitima od detinjstva i na taj način greškom se identifikovali sa delovanjem njihove okupacije našeg energetskog polja. Kao psi, mi ne možemo videti buve koje prouzrokuju svrab i tako ne možemo uraditi ništa do češanja. Nekada su ove "buve" mnogo ozbiljnije; ponekad su one krpelj koji ne samo da srču našu životnu energiju nego i prenose zarazne bolesti (viruse).

Ove parazitske aktivnosti se dešavaju energetski, unutar našeg polja "energije u pokretu" (engl. e-motion, emocija, op.prev), unutar našeg energetskog polja. Kao što i emocije nisu vidljive našim fizičkim očima i ne mogu biti opažene drugačije nego kroz njihovu vidljivost ispoljene kroz spoljašnji izraz u svetu, kroz našu osećajnu percepciju, tako su i paraziti nevidljivi za nas. Oni takođe mogu biti opaženi kroz osećajnu percepciju i kroz prikazan uticaj njihovog prisustva u našem ukupnom fizičkom, mentalnom i emocionalnom iskustvu.

Samo zato što ne možemo nešto videti ne znači da ono nije tu.

Na sreću, jednostavno je i beznaporno da energetski odstranimo buve i krpelje. Takođe, čak iako je ovaj neprijatan položaj „bivanja domaćinom parazitskom entitetu u našem energetskom polju" zvuči nemoguće, praktikovanjem procedure koja je podeljena u ovom članku, a onda videći rezultate na naše ukupno iskustvo, mi ćemo znati bez bilo kakve sumnje da je nešto što smo nekada mislili da je dio nas prestalo to da bude. Tada mi možemo doći do zaključka šta je na prvom mestu bilo to što je uzrokovalo metaforički rečeno „da se češemo" na određenu nelagodnost unutar našeg životnog iskustva.

Ukoliko samatrate da je cela ideja o energetskim parazitima neprihvatljiva, onda je ovo moja pozivnica ka vama: Ostavite otovoren um i obustavite sva verovanja za sada jer imate više da dobijete eliminišući ove parazite iz vašeg energetskog polja nego što ja imam koristi ubeđujući vas da oni postoje.

Način na koji ovi paraziti funkcionišu je “da se oni igraju sa vašim neintegrisanim emocionalnim utiscima”. Iskorištavajući “naše energetske rane”; prisustvo neintegrisanog emocionalnog stanja unutar našeg enregetskog polja. Na primer, ako sam kao dete imao iskustvo da sam bio maltretiran, ovaj emocionalni utisak, koji je napravljen od salate straha, ljutnje/besa/gneva i žalosti/tuge, ostaje neintegrisan sve do trenutka kad ja svesno postanem obavešten o tome i imam perceptivni alat da to transformišem. Dok ova stanja ostanu neintegrisana to je gnojna energetska rana koja može biti probušena od bilo čega što ima kapacitet da je opazi u mom energetskom polju.

Kada sam pokrenut na takav način da sam podsećan na događaj inicijalnog maltretiranja u detinjstvu ja automatski otpuštam reaktivni emocionalni naboj. Ovaj reakcionarni naboj je tada dostupan kao “energetska hrana”. Drugim rečima, ako inteligencija, čija je ishrana emocionalna supa straha, besa/ljutnje/gneva i tuge/žalosti, opazi ovako neintegrisano stanje unutar mog energetskog tela, ono može vešto manipulisati i pljačkati me na takav način da sam podsećan na moje maltretiranje u detinjstvu i tako postajem emocionalno uznemiren. S toga to ne pravi ranu unutar mene; ono parazitski pljačka ranu koja nije još uvek zalečena. Ono se tada hrani na energiji koja zrači od strane moje emocionalne uzrujanosti.

Kad god je gladno onda ono vešto koristi neintegrisano stanje u mom emocionalnom telu kao snagu poluge da me pokrene na davanje hrane. I ne samo to, ono može da iskoristi ovaj emotivnan ožiljak kao snagu poluge da me navede da uđem u “kao na izgled” opravdano reaktivno ponašanje prema drugima. Značajna emocionalna stanja koja tada nastaju u onome što sam izazvao takođe takođe postaje poslastica koja je dodata toj gozbi. A ovo je “češanje”:

Dokle god je utisak iz detinjstva straha, besa/ljutnje/gneva i tuge/žalosti unutar mog emocionalnog tela ostalo neintegisano ja sam organska baterija koja sadrži latentni energetski naboj koji može biti konstantno napadan da snabdeva neograničen izvor ishrane za one koji se hrane negativnom emocionalnom “stočnom hranom”.

Sve što energetski paraziti čine je da strpljivo čekaju na krajevima mog energetskog polja sve dok moja energetska okolina posatane kompromitovana i/ili ranjiva. Onda to napada. Postoje mnogi načini da moje energetsko polje postane kompromitovano i/ili ranjivo:

Putem reaktivnog ponašanja ka meni (putem “iskustva glasnika”).

Osjećajući se “loše” i s toga emocionalno ranjivim.

Osećajući se “ushićenim” i s toga emocionalno nepronicljiv.

Bivajući fizički iscrpljen ili u prevelikom stresu.

Nemajući dovoljno sna.

Konstantnim izloženošću medijima koji mi izazivaju strah, bes/ljutnju/gnev ili tugu/žalost.

Ulazeći u dodir sa drugima koji su fokusirani na strah, bes/ljutnju/gnev ili žalost/tugu.

Uzimajući bilo koju supstancu koja veštački manipulira moje energetsko polje, kao marihuana, alkohol, cigare, i sve hemikalije koje mijenjaju stanje uma.

U trenutcima kad se budim iz noćnog spavanja ili poslepodnevnog dremanja kad nisam još potpuno svestan.

Energetski paraziti posmatraju moje emotivno telo kao lav u šiblju koji vreba krdo ovaca. U momentu kada moje energetsko telo postane ranjivo sve što postiže je da me “ugrize”.To postiže na sledeći način:
Govoreći mi priču koju čujem putem onoga što izgleda kao zvuk mog unutrašnjeg glasa.

Namerno konstrušući priču da bi izvukao emocionalno određeni deo dečijeg utiska koji je ostao neintegrisan.

Na primer, ako sam bio dete maltretiran od čoveka, priča će da ima nešto sa time “kako su strašni svi ljudi”, ili “kako određeni ljudi oko mene izgleda da me iskorištavaju”, ili “kako me određeni čovek u mojoj okolini ne shvata ozbiljno”. Priča će da insinuira da je “Vreme da uradim nešto i preduzmem nešto za sebe!” i da “Imam svako pravo da učinim to!”. Momenat kad prihvatim priču je momenat gde sam zagrizao ugriz i upecao se na mamac. Tada se pridružujem i dobrovoljno preuzimam priču govoreći je samom sebi. Jednom kad preuzmem ulogu pripovedača energetski parazit se postavlja nazad u moje energetsko polje, čeka, i posmatra kao neko ko je upravo postavio mišolovku.

Priča nikad nije istinita i nema apsolutno nikakvu činjeničnu osovu za nju, ali je ipak totalno uverljiva. Uverljiva je zato što ona ima sposobnost da uzburka odgovarajuće emocije. Zato što je ljutnja/bes/gnev emocionalno disfunkcionalno stanje i vrlo je verovatno da će inicirati vanjsku projekciju reaktivnog ponašanja; fokus priče je često na rezonanci osvete iz osjećaja samovažnosti. Konačno, kao porota hipnotizirana brilijantnim advokatom, ova hipnotička i emocionalna manipulativna priča pokreće nas na akciju; mi započinjemo i ulazimo u reaktivno ponašanje čija je navodna namera da nas opunomoći da “ se izborimo za sebe” i da “nas drugi čuju”.

Tek kada smo reagovali na ovakav način, hipnotička čarolija počinje da se odmotava i otkriva prazninu i lažnost ove iluzije. Ono što nas frustrira tako duboko je da se ove sekvence događaja ponavljaju iznova i iznova opet. I svaki put kad nasednemo na to uvek otkrijemo istu stvar: Da naša priča nije tačna i naše reaktivno ponašanje je neumesno i neosnovano. Svaki put kad se ovo desi zapanji nas kako uvek padnemo na istu glupu smicalicu. To je kao da momentalno skliznemo u nesvesnost i uvek se probudimo posle događaja.

Razlog zašto smo uvek uhvaćeni nespremni i povedeni u ovu nesvesnu reaktivnu vožnju je dvostran:

Prvo, neintegrisana emocija kojom se ova priča namerno hrani kao okidač je nesvesno u nama i tako našu svest povlači ka tome a mi onda ulazimo u rezonancu sa nesvesnim.

Drugo, prisustvo ovog energetskog parazita i nepošten način na koji nas manipuliše ostaje nevidljiv za nas sve dok ne razvijemo osjećajnu percepciju; takođe zvanu " emocionalno telo svesti".

Pogledajmo pobliže šta su u stvari ovi energetski paraziti:

Da li ste videli sliku "ribe čistača" koji čisti kitove i ajkule? Energetski gledano, oni ovako izgledaju; oni se zakače i hrane se energetskim poljem bilo kog bića koje sadrži neintegrisanu disfunkcionalno stanje za koje mi koristimo pojam "strah, bes/ljutnja/gnev, i žalost/tuga". Oni su stvoreni od toga i sadrže strah, bes/ljutnju/gnev, i žalost/tugu i stoga da bi nastavili da žive moraju se hraniti na rezonanci koja ih je stvorila; strah, bes/ljutnja/gnev, i žalost/tuga. Oni ne poseduju svoje emocionalno telo i stoga moraju da "zaposednu" naše da bi nastavili da žive. Oni mogu samo da se kače na nas nevidljivo dok je naša svest emotivnog tela smanjena; stanje gde smo mi gozba za podržavanje koje je u toku, kroz naše prigušivanje straha, besa/ljutnje/gneva, i žalosti/tuge utisnuto unutar našeg emotivnog polja tokom detinjstva.

S toga, krajnja linija je da dok se mi ne očistimo i tako povratimo balans u našem emotivnom telu, ostajemo ranjivi da budemo domaćini energetskih parazita. Na sreću, kao što sam rekao na početku ovog članka, postoji jednostavna praksa koja, kad je održavamo dosledno, ne samo da čisti naše energetsko polje od ovih parazita nego nas opunomoćuje da postanemo neatraktivni kao "izvor hrane". Čisteći umešanost parazitske deformacije unutar našeg energetskog polja, ova praksa nam takođe omogućuje da ubrzamo našu sveukupno emocionalno čišćenje.

PRAKSA "JA TE VIDIM" ("I-C-U")

Sa ovom praksom se može rukovati u bio koje vreme, na bilo kom mestu i pod bilo kojom okolnosti. Njena snaga je u njenoj doslednosti. Ono sadrži tri nenaporna dela:

ZAUSTAVLJNJE. Najlakše mesto za nas da "uhvatimo" energetski entitet je "u pričanju priče": onog momenta kad primetimo da smo počeli da pričamo priču o tome "kako nam je neko učinio nešto krivo" i "kako mi treba da mu pokažemo neke stvari" mi moramo momentalno stati pričati priču. Bez obzira kako priča izgledala ubedjivo, bez obzira kako nas prezentovani dokazi potresli da "budemo opravdani u osjećanju samovažnosti i u preduzimanju akcije", mi moramo prekinuti "pričanje priče". Bilo koja priča prezentovana nama da uđemo u reaktivno ponašanje spada u ovu kategoriju.

GLEDATI. Mi moramo momentalno da fokusiramo našu pažnju na "neugodno osećanje ili prisustvo" ispod te priče: Ovo je mesto gde se praksa razlikuje od Procedure Emocionalnog Čišćenja u PROCESU PRISUTNOSTI. Nemoj da provedeš niti jedan moment u pokušaju da shvatiš identitet ove disfunkcionalne emocije. Mi jednostavno koristimo našu pažnju, ili

unutrašnji pokušaj percepcije osećanja “da pogledamo direktno u to prisustvo” unutar našeg polja. Gledamo u to “osjećajući” ga. Lako je “videti” zato što je to nelagodno osećanje ispod priče koja je bila ispričana. Jednostavno pogledaj u ovo osjećanje.

OBRAĆATI: Mi onda kažemo, “Vidim te”. Koristi upravo ove reči. Ako smo među ljudima kad se osetimo energetski kompromitovani, mi kažemo ove reči tiho, unutar sebe, ali čvrsto. Kad smo sami. Mi kažemo ove reči glasno koristeći naš glas; izgovorenu reč. Mi kažemo ove reči bez reaktivnosti, bez bilo kakvog negativnog naboja. Mi se obrćamo energetskom parazitu kao činjenici.

“Vidim te.”

Ono što mi momentalno shvatimo je da trenurak kad se obratimo ovoj nelagodnoj, skrivenoj prisutnosti na ovaj direktan način, “priča staje kompletno i osjećanje koje je ispod toga se smrzne“. Onda, bljesne napolje iz naše svesnosti. Ponekad energetski parazit može da se drži u pukoj neverici da smo mi kadri da „vidimo“ to sa našom svesnošću i da se u stvari „obraćamo tome sa našom pažnjom“. Ako se to drži, mi nastavljamo sa gledajem toga i ponavljanjem reči, „Ja te vidim“. Ovi energetski entiteti imaju snagu samo onda kad „ih u nama ne vidimo“. Oni su poput pljačkaša u kući verujući da je kuća potpuno prazna. Ako je provalnik u našoj kući zaokupljen krađom stvari i mi kažemo, „Ja te vidim“ iz druge sobe oni postaju zapanjeni i beže. Onog momenta kad parazitski napasnik postane vidljiv, igra je završena.

U početku, ovi energetski entiteti se trude vraćati i okušavati njihovu sreću, zato što smo dugo, dugo vremena bili nesvesni izvor hrane. Ovo je zašto je doslednost u ovoj praksi imperativ. Kad god oni napadaju mi ih moramo uhvatiti u “pričanju priče” pre nego li mi preuzmemo verovati u njih. Mi se moramo uzdržati od preuzimanja priče i postajanja hipnotizirani njome da reaktivno postupamo po njoj. Praksa “zaustavaljanja priče” brzo dovodi do otkrića:
Mi “gledamo stvarnim očima” (igra reči po zvučnosti, engl. realize znači uvideti, shvatiti i slično se izgovara kao real eyes što znači u adaptiranom prevodu “gledati stvarnim očima”, op.prev) inicijalnog pripovedača za kojeg smo dugo vremena pretpostavljali da je naš unutrašnji glas a to je glas varalice.

Mi vidimo stvarnim očima ovog podstrekača kao prazan glas koji je neemotivan, klinički, i skoro mehanički zvuči. On nas vara da mu poverujemo zato što:

On personifikuje naš način govorenja samom sebi.

To koristi istu verbalni manir i rečnik kao što mi činimo.

Sadržaj priče koju on priča je namerno asocirana sa neintegrisanim emocionalnim stanjem u našem polju i tako uzrokuje snažnu rezonancu sa kojom se mi identifikujemo.

U nekoliko dana konstantnog “hvatanja” mi primećujemo promenu u našoj energiji koja se može razabrati. Parazitski napadi još dolaze ali takođe i naša budnost je potrebna, ali sveukupna priča “sakri se i govori” je gotova. U nekoliko nedelja upornog primenjivanja tehnike

“Ja te vidim” mi osobađamo sebe od većine od ovih energetskih smetnji i dobijamo uvećan osjećaj fizičkog dobrostanja, mentalne jasnoće i emocionalnog balansa. Ovaj nam zaokret asistira da primenimo više fokusiranosti, i imamo veći uticaj na zadatak koji smo preuzeli:

Integrisanje disfunkcionalne utiske unutar našeg emocionalnog tela koji nas vraća na ranjivost za parazitske napade na prvom mestu.

Ova “Ja te vidim” tehnika nije nova. Vekovima je bila upotrebljivana od strane Šamana u celom svetu kao sretstvo oslobađanja od ranjivosti, oblažući sve emocionalno utisnute ljude. Iz Šamanske perspektive, ova praksa ima tri određena dijela:

Vrebanje: Ovo je kad mi širimo svoju svesnost kroz “osjećajnu percepciju” kao sredstvo da pazimo oprezno na “kako i kad ovi parazitski entiteti napadaju”; mi vrebamo sami sebe i parazitske entitete, beležeći precizno stanje u kojem smo mi podložni ovim energetskim kradljivcima. Šta je to u stanju našeg ličnog polja energije što nas ostavlja ranjivim? U koje doba dana i noći i u kom stanju bića smo mi kad smo napadnuti? Akt “vrebanja” ne samo da nas budi ka širokim nizu stanja koja nas vode ka ranjivosti, nego nam takođe daje uvid o identitetu predatora.

Lov za silu: Ovo je “ja te vidim” aspekt ove prakse. Ovaj pristup “gledanja sa svesnošću” okreće tablu za igranje prazitskim entitetima; mi krademo od njih snagu nad nama: Njihovu pretpostavljenu nevidljivost. Mi ih sada lovimo preko unutrašnjg I spoljašnjeg saznanja njihovog prisustva unutar našeg energeskog polja. Moment kad iskoristimo ovaj alat “viđenja” mi postajemo sve manje i manje ranjivi na njihovu taktiku hipnotičkog utelovljenja i emocionalnog “poticaja”.

Skupljanje znanja: Pošto smo uspešno postali svesni ovih parazitskih entiteta i preduzimajući korake da postanemo neprobojni, mi smo skupili snažno iskustveno znanje o mehanizmu našeg vlastitog energetskog sistema. Naučili smo kako da upravljamo našim energetskim sistemom odgovorno. Ovo simultano budi svest emocionalnog polja i “u-vid”.(unutrašnji vid, op.prev.). U ovome svetlu ova energetska prisutnost je transformisala parazite u saveznike; mi koristimo njih kao sredstvo da izbavimo sebe u veću svesnost.

Na kraju, kroz alat osjećajne percepcije emocionalnog tela, mi postajemo tako rafinirani sa našim energetskim observacijama, tako da mi možemo ući u sobu punu ljudi i “videti” prisutnost ovih entiteta oko drugih ljudi. Ova svesnost momentalno izaziva ove entitete da odstupe od nas i takođe da se momentalno otkače od onih u našoj bližoj okolini gde se pokušavaju hraniti. Ovo nas osnažuje u preuzimanju krucijalnog koraka ka postojanju mira koji tražimo da manifestujemo u svetu.

Prestanite biti podanici straha.
Prestanite biti podanici besa.
Prestanite biti podanici žalosti.
Budite u-vidu Ljubavi

Prijevod 1. dijela: Java

Deo drugi: Roneći dublje

Sada kada imamo vežbu koja nam omogućava da se pročistimo od prisustva energetskih parazita unutar našeg polja, možemo zaroniti dublje u ovaj razgovor ...

Šta su u stvari ovi entiteti, odakle dolaze, i koga služe? Ovi odgovori mnogima neće biti jednostavni za provariti: Ovi parazitski entiteti su pešadija tri boga koji pokreću ovaj fizički svet iz emocionalnog (astralnog) regiona. Ova tri boga imaju mnoga imena, ali najčešća su: "Strah", "Bes/Ljutnja/Gnev", i "Žalost/Tuga".

Iako do sada možda niste mislili o "strahu", "besu/ljutnji/gnev" i "žalosti/tuzi" kao o bogovima, ličnostima, ili "božanstvima", vi njih i dalje veoma dobro poznajete. Ako ste unutar ljudskog iskustva, oni su svoje prisustvo često pokazivali vama. Ali zbog našeg nedostatka svesnosti o emocionalnom telu, a time i nedostatka astralne vizije koja dolazi sa osećajnom percepcijom, mi ne možemo videti ova "osećanja" kao ono što oni zaista jesu: božanstva koja hrane i vladaju čovečanstvom putem frekvencije patnje. Celokupna smicalica se sastoji od uranjanja njihovog postojanja u samo tkivo našeg ljudskog iskustva, a da mi ostanemo potpuno nesvesni toga da oni uopšte postoje. Ali, oni postoje, i ne samo da postoje, nego im se mi svi klanjamo sa poštovanjem.

Kad god delujemo iz straha, besa/ljutnje/gnev, ili žalosti/tuge, kao načinima da dovedemo promenu u naše iskustvo, mi se klanjamo na oltaru ova tri boga, mi tražimo njihovu pomoć da "izmene" naše okolnosti. Njima upućujemo naše molitve.

Većina nas predano obožava ove bogove, i uopšte ne shvatamo da smo postali njihovi učenici. Ovde na Zemlji, nit njihovog postojanja je ono što drži na okupu sam materijal od kojeg je sačinjeno naše takozvano "civilizovano" ljudsko iskustvo. Sistemi koji zovemo "politika","organizovana religija", i "trgovina" se poslušno klanjaju ovim bogovima. Svi svetski popularni mediji su odane sluge ovih bogova. A Meke zabave poput Holivuda i Bolivuda su, u glavnom, pijuni u njihovim nevidljivim rukama.

Ovi bogovi nemaju sopstvena emocionalna tela, tako da žive od punjenja koje stvara naš kolektiv, neintegrisane emocionalne rane. Sva ljudska beda leži na stolu sa kojeg oni jedu, i ova gozba koja traje obezbeđuje energetsku struju sa kojom oni upravljaju i manipulišu percepcijom čovečanstva. Ipak, oni nemaju stvarnu moć, osim one koju izvlače iz naših energetskih rana, osim one koju im mi dodeljujemo kroz naše nesvesno ponašanje. Moment kada iskoristimo alat svesnosti da dovedemo naša emocionalna tela u stanje balansa mi im prestajemo biti hrana; suzdržavanjem i pronicljivošću postajemo sposobni da koristimo našu energiju za napajanje našeg sopstvenog stanja bića.

Ovi bogovi zavise od naše nesvesti i bede, i na veoma dubokom nivou, naša "nesvesnost o našoj bedi" je ono što ih stvara i održava.

Sada, oni paradiraju kao "naši bogovi", čineći šta god je potrebno da nas spreče da shvatimo istinu o tome ko i šta zaista jesmo; vibracionalna bića stvorena u liku pravog i jedinog boga: LJUBAVI.

Svi smo čuli izreku: "Kako gore, tako i dole". Ili, "Kako dole tako i gore". Baš kao što mi uzgajamo životinje za hranu, tako i bogovi zvani "Strah", "Bes/Ljutnja/Gnev," i "Žalost/Tuga" uzgajaju trenutno ljudsko iskustvo za sopstveno održavanje. Ovo uspevaju držeći našu pažnju projektovanu ka spolja, i tako nas nesvesne sopstvenih emocionalnih tela, i time deo koji emocija igra kao uzročna tačka kvaliteta ljudskog iskustva.

Bez svesnosti o emocionalnom telu ne možemo videti "energiju u pokretu". Prema tome, ostajemo slepi za energetsku vezu između uzročne tačke stanja energije unutar našeg emocionalnog tela, uticaj koje ovo uzročno stanje ima na funkcionisanje našeg mentalnog tela, i dalje posledice koje funkcionisanje mentalnog tela ima na manifestaciju naših fizičkih okolnosti.

Zato što ostajemo umrtvljeni za temeljne energetske okolnosti koje leže ispod svih misaonih formi, mi imamo pogrešno verovanje da "misao stvara".

U ovom stanju percepcionog slepila, automatski pretpostavljamo da se spoljni svet "nama dešava", i da prema tome nismo lično odgovorni za kvalitet našeg ljudskog iskustva. Posledično, ponašamo se "bezdušno", kao da možemo izmeniti naše iskustvo podešavajući naše razmišljanje ili preuređenjem naših fizičkih okolnosti. Ova greška u percepciji vodi do ponašanja u zabludi koja se zove "Potraga za srećom"; uzročne tačke sve ljudske bede. Sve dok verujemo da "ono što se događa napolju nema nikakve veze sa onim što se dešava unutar nas", mi smo plen za pir bogova; sto koji je ukrašen finim priborom za jelo i posudama mentaliteta žrtve i pobednika.

Da bi se ova eksternalizacija naše svesti održala, a time i ova greška u percepciji, ova tri boga konstantno podstrekuju emocionalni haos. Mi ne možemo videti ova namerna energetska podstrekivanja jer, bez svesnosti o emocionalnom telu, mi ne možemo videti šta se dešava unutar našeg sopstvenog emocionalnog tela, a tako ni odraze ove aktivnosti na svet oko nas.

Ovaj podstreknuti emocionalni haos se zatim kanalizuje kroz naše mentalno telo u naše fizičke okolnosti; tačka na kojoj mi njega postanemo svesni i ulazimo u interakciju sa njim. Zatim mi reagujemo na ovaj unutrašnji emocionalni haos tako što pokušavamo da preuredimo naše fizičko iskustvo toga, mi pokušavamo da "napravimo kauzalne promene čineći beskorisnim posledicu" . Ovo je takozvano "intelektualno ponašanje", misleći da je to ponašanje ono koje utiče-na-sve-vas. Naravno, jedini ishod ovog besmislenog ponašanja jeste beda. Naša posledična beda je hrana za gozbu.

Bezbrojne generacije smo bili izvor hrane koji ništa nije sumnjao, namerno uzgajan poput organski napunjenih baterija, koje kada su energetski pokrenute, obezbeđuju beskonačno emocionalno punjenje za konzumaciju.

Ovo emocionalno punjenje održava "negativno punjenje glavnim" (igra reči “the negative in charge”, op. prev.)

Ovo negativno emocionalno punjenje nas tera da "tražimo pozitivno". Posledično, mi smo zavedeni u iluziju polarizovane svesnosti, stanje bivanja koje održavamo i podržavamo kad god uđemo u reaktivno, sebično ponašanje, i kad god se poklonimo "Potrazi za srećom".

Imprinti iskustava punih straha u detinjstvu su deo "parazitskog programa" instaliranog od ova tri nesveta boga. Jednom kada su emocionalni imprinti završeni, naše emocionalno telo postaje nosač neintegrisanih iskustava, koja zatim nesvesno prenosimo na našu decu poput nekih tetovaža. I ovo je gde parazitski entiteti, energetske buve i krpelji ulaze u sliku: Ova neintegrisana emocionalna iskustva utisnuta u nas tokom detinjstva su namerno vrebana, i pokretana od ove "energetske pešadije", baš kao što pas ovčar sakuplja ovce.

Između sedme i četrnaeste godine se ovi parazitski entiteti naseljavaju u nas, i naprave svoj dom unutar našeg energetskog polja. Tokom ove faze, između sedme i četrnaeste godine, svesnost našeg emocionalnog tela takođe namerno biva ugašena. Bez svesti emocionalnog tela ostajemo slepi za pokrete parazitskog prisustva unutar našeg "carstva energije u pokretu", takođe zvanog "našom emotivnom stvarnošću", takođe znanim kao "Astral". Do naše 21. godine su sa nama toliko dugo da mi pretpostavimo da je njihovo prisustvo mi sami.

Ova parazitska pešadija ne samo da održava sebe hraneći se emocionalnim metežom koji pokreću unutar nas njihovim hipnotičkim pripovetkama, oni takođe istovremeno služe tri boga zvana "strah", "bes/ljutnja/gnev," i "žalost/tuga", koristeći ove priče kao okidač za ulazak u reaktivno ponašanje namenjeno pokretanju emocionalnog meteža unutar drugih.

Zbog toga što smo od detinjstva trenirani da postanemo zavisni od ponašanja koja smiruju i kontrolišu naš strah, bes/ljutnju/gnev i žalost/tugu, i time uguše svesnost našeg emocionalnog tela, mi imamo perceptivno slepilo; nemamo "unutrašnji vid"(eng: In-sight - u-vid, op.prev.). Prema tome, pretpostavljamo da su dela bezumnog nasilja i rata - dela naših prijatelja, ljudi. Ono što mi ne shvatamo je da individue i grupe umešane u ovaj vid reaktivnog ponašanja jednostavno "veruju u priče koje su im ispričane", priče koje imaju energetsku rezonancu unutar onoga što im je utisnuto u detinjstvu, priče na osnovu kojih oni hipnotički deluju.

Uzrok svih dela naizgled bezumnog nasilja u ovom svetu su "strah", "bes/ljutnja/gnev" i "žalost/tuga", bogovi kojima se klanjamo. A moć kojom ovi bogovi vladaju je bazirana na našoj nesvesti o moći našeg sopstvenog srca.

Ovo je razlog zbog kojeg se autentično oslobađanje i pravo samoosnaživanje mogu postići samo kroz "čišćenje emocionalnog tela"; podešavanjem prema našem ljudskom iskustvu koje istovremeno budi svest emocionalnog tela. Buđenje svesti emocionalnog tela je buđenje "astralnog vida", sposobnosti da se vidi uzročna tačka kvaliteta ljudskog iskustva. Ovaj energetski "u-vid" otkriva da trenutni bogovi ovog sveta nisu Bog, nego jednostavno "energetska božanstva koja paradiraju kao bogovi."

Ovi bogovi nam dozvoljvaju da na ovoj planeti činimo šta god hoćemo.

Dozvoljeno nam je da dosegnemo oslobođenje kroz bilo koji od iluzornih "programa" koji su nam obezbedili. Ovo uključuje: mnoge zamršene duhovne staze koje nas navodno vode do "prosvetljenja"; mnoge profesije koje nas vode do finansijske slobode kroz zgrtanje bogatstva; mnoge prilike za dostizanje "sreće", poput romanse i braka; mnoge mogućnosti da dosegnemo slavu i bogatstvo kroz popularnost i veličanje; i, gotovo bezbrojne prilike da dosegnemo "tvrdokorne" visine pretpostavljene moći i važnosti unutar najrazličitijih religijskih, političkih, i komercijalnih organizacija.

Dozvoljeno nam je da radimo šta god nam se sviđa, dokle god se ne probudimo, ili približimo "suštini stvari". Možemo postati šta god nam je drago, dokle god ne bežimo iz farme.

Autentično oslobađanje od "bivanja uzgajanom organskom baterijom namenjenom da obezbedi energetsku ishranu bogovima" se postiže jedino kroz aktiviranje svesti emocionalnog tela. Ovo podrazumeva preuzimanje odgovornosti za kvalitet našeg emocionalnog iskustva. Korakom na stazi ka unutra i preuzimanjem odgovornosti za stanje našeg srca, automatski se budimo za novo otkrovenje:

Ova tri nesveta boga, koliko god moćnim da nam se predstavljaju, nisu ništa bez naše odanosti njima.

Reći jednostavno "Vidim te" prisustvu njihove parazitske pešadije, mi odmah i bez napora činimo njihove "anđele pakla" nemoćnim. Bez ovih "anđela pakla" koji nas guraju u nesvesno reaktivno ponašanje, sposobni smo da se svesnije i efikasnije posvetimo zadatku pročišćavanja našeg emocionalnog tela od neintegrisanog utiskanja iz detinjstva koje nas čini njihovim plenom. Mi govorimo,"Vidimo vas, čujemo vas, ali vam više ne verujemo".

Tako što prvo čistimo naše emocionalno polje od ovih energetskih parazita, a zatim dovođenjem naše svesnosti u autentično stanje našeg emocionalnog tela kao način da integrišemo ono što nam je u detinjstvu utisnuto, mi se oslobađamo bivanja izvorom hrane koji ništa ne sumnja. Mi takođe oslobađamo naše porodice, i kroz naš primer, sve sa kojima se naša staza ukrsti. To je putovanje kroz čišćenje emocionalnog tela koje nas vodi direktno u "srce stvari", buđenje za direktno iskustvo da je "jedini pravi bog LJUBAV", i da smo svi stvoreni u slici ovoga Boga.

U svetlu toga, ovi energetski paraziti i njihova tri boga zvani "strah", "bes/ljutnja/gnev" i "žalost/tuga", držeći nas zatvorenim dok ne postanemo spremnii da preuzmemo odgovornost za kvalitet našeg ljudskog iskustva, su poslušne sluge čovečanstva. Samo oni voljni da uđu u srce bez obzira na sve, su sposobni da otkriju energetske prolaze koji nas vode do autentičnog oslobađanja.

Otokrovenje koje nas čeka na kraju ovog energetskog prolaza je sledeće: Mi ne moramo da se klanjamo iluzornoj verziji stvari potrebnih za ulazak u raj od ovih bogova, da prvo moramo umreti. Otkrićemo iskustveno da je ući u raj SADA otvoriti oči srca da bi smo mogli "shvatiti" tj., "videti stvarnim očima"(igra reči po izgovoru, eng: realize=shvatiti, razumeti; real – eyes= stvarne oči, op.prev.) da smo već tu, sada, zauvek, i da je ono što čini ovo rajsko iskustvo

"paklenim" naša nesvesnost unutar njega. Svu ovu tamu dovesti na svetlo je jednostavno poput "pojavljivanja", obraćanja pažnje i reči "Vidim vas".

Prestanite biti podanici straha.
Prestanite biti podanici besa.
Prestanite biti podanici žalosti.
Budite u-vidu Ljubavi.

Prijevod 2. dijela: Valjda?